

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

(Обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г., изм., бр. 30 от 2006 г., бр. 33 от 2006 г., изм. и доп., бр. 34 от 2006 г., изм., бр. 59 от 2006 г., изм. и доп., бр. 63 от 2006 г., доп., бр. 73 от 2006 г., изм., бр. 80 от 2006 г., бр. 82 от 2006 г., изм. и доп., бр. 86 от 2006 г., изм., бр. 95 от 2006 г., изм. и доп., бр. 105 от 2006 г., изм., бр. 46 от 2007 г., бр. 52 от 2007 г., бр. 53 от 2007 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 59 от 2007 г., изм. и доп., бр. 108 от 2007 г., бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 36 от 2008 г., бр. 69 от 2008 г., доп., бр. 98 от 2008 г., изм. и доп., бр. 12 от 2009 г., изм., бр. 32 от 2009 г., доп., бр. 41 от 2009 г., изм., бр. 93 от 2009 г., доп., бр. 15 от 2010 г., изм. и доп., бр. 94 от 2010 г., изм., бр. 98 от 2010 г., бр. 100 от 2010 г., изм. и доп., бр. 101 от 2010 г., бр. 14 от 2011 г., доп., бр. 31 от 2011 г.)

§ 1. В Дял четвърти Глава двадесет и седма „а” се изменя така:

„Глава двадесет и седма „а”

Процедура за взаимна помощ с държавите-членки на Европейския съюз при събиране на публични вземания

Раздел I

Общи разпоредби

Обхват

Чл. 269а. (1) Взаимна помощ с компетентните органи на държави - членки на Европейския съюз се осъществява при събирането на следните публични вземания:

1. данъци, включително акцизи, митни сборове и такси, събирани от или за сметка на държавата и общините или за сметка на Европейския съюз;

2. възстановявания, интервенции и други мерки, които са част от системата за пълно или частично финансиране от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), включително сумите, подлежащи на събиране във връзка с тези действия;

3. такси и други публични вземания, предвидени съгласно общата организация на пазара в сектора на захарта;

4. имуществени санкции, глоби, такси и допълнителни такси, свързани с вземанията, за които може да бъде отправено искане за взаимна помощ по т. 1-3, наложени от органите, компетентни да установяват и събират съответните публични вземания с влязъл в сила акт;

5. такси за издаване на удостоверения и други документи, свързани с установяването, обезпечаването и събирането на данъци, акцизи и митни сборове;

6. лихви и разноски, свързани с вземанията по т. 1 - 5.

(2) Разпоредбите на тази глава не се прилагат по отношение на:

1. вземания за задължителни осигурителни вноски;

2. такси, които не попадат в обхвата на ал. 1, т. 4 и 5;

3. вземания с договорен характер, включително възнаграждения по договори за услуги от обществен интерес;

4. вземания по влезли в сила присъди или други санкции, наложени в наказателно производство.

(3) Действията по тази глава се извършват от органите по приходите и публичните изпълнители по реда и условията на този кодекс.

Компетентни органи

Чл. 269б. (1) Компетентен да осъществява взаимна помощ с компетентните органи на държавите-членки на ЕС е изпълнителният директор на Националната агенция за приходите или оправомощени от него длъжностни лица.

(2) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите определя със заповед централно звено за връзка в рамките на Националната агенция за приходите, което осъществява контактите с други държави-членки в областта на взаимната помощ, изпълнява функциите на запитан, съответно запитващ орган на територията на Република България и осъществява контактите с Европейската комисия.

(3) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите може да определи със заповед и други звена за връзка в структурата на Националната агенция за приходите, които да изпълняват функциите на запитан, съответно запитващ орган на територията на Република България, по видове вземания или според териториалната или оперативната им компетентност.

Видове взаимна помощ и изисквания към исканията за взаимна помощ

Чл. 269в. (1) Взаимната помощ при събирането на вземанията по тази глава се осъществява чрез искане за:

1. информация;
2. уведомяване;
3. събиране на вземане;
4. обезпечителни мерки.

(2) Искане по ал. 1 и всички документи, свързани с него или с последващ обмен на информация се изпращат по електронен път, като се използва стандартен формуляр, освен ако това е невъзможно по технически причини.

(3) По електронен път се изпращат и:

1. единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки по чл. 269к, ал. 1, както и съпътстващите го документи по чл. 269к, ал. 3;
2. документите по чл.269р, ал. 3;

(4) Към искането по ал. 1 могат да бъдат приложени доклади, декларации становища и други документи, техни преписи или заверени копия, които също се изпращат по електронен път.

(5) Ако комуникацията не е осъществена по електронен път или не са използвани стандартните формуляри, това не засяга валидността на получената информация или на мерките, предприети за изпълнение на искането за взаимна помощ.

(6) Искането за взаимна помощ, стандартният формуляр за уведомяване и единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки се изпращат от запитващия орган на официалния език или на един от официалните езици на запитаната държава-членка или се придружават от превод. Документите могат да бъдат предоставени и на друг официален език, в случай че това е договорено с другата държава-членка.

(7) Актовете и документите, които са предмет на искане за уведомяване по чл. 269е, ал. 1 могат да бъдат изпратени от запитващия орган на български език, съответно приети като запитан орган на официалния език на запитващата държава-членка.

(8) При получаване на придружителни документи, извън тези по ал. 6 и 7, запитаният орган може да поиска от запитващия орган на другата държава-членка превод на документите на български език, или на друг договорен език.

Раздел II Обмен на информация

Искане за информация

Чл. 269г. (1) По искане на запитващ орган от друга държава-членка запитаният орган предоставя информация за факти и обстоятелства от значение за събиране на вземанията по чл. 269а, ал. 1.

(2) Запитаният орган предприема предвидените в този кодекс действия с оглед събирането и предоставянето на информацията по ал. 1.

(3) Запитаният орган не е длъжен да предостави информация, когато:

1. не е възможно да получи такава информация за целите на събирането на подобни вземания, възникнали на територията на страната;
2. информацията разкрива търговска, производствена или професионална тайна;
3. разкриването ѝ застрашава националната сигурност или противоречи на обществения ред.

(4) Ал.3 не може да се счита като основание за отказ от запитания орган да предостави информация само защото информацията се съхранява от банка, друга финансова институция, лице посочено или действащо като агент или доверено лице, или свързана с капиталови дялове на лице.

(5) Отказът на запитания орган за предоставяне на информация се мотивира, като се посочва и съответното основание по ал. 3.

Обмен на информация без предварително искане

Чл. 269д. (1) Преди възстановяване на данъци, такси, акцизи или митни сборове, с изключение на данък върху добавената стойност, на лице, което е установено или пребивава в друга държава-членка, органът компетентен да извърши възстановяването може чрез съответното звено за връзка да информира държавата-членка, в която лицето е установено или пребивава, относно предстоящото възстановяване.

(2) Информацията по ал. 1 може да бъде изпратена във формата и по реда съгласно чл. 269 в, ал. 2.

Раздел III Уведомяване относно документи

Искане за уведомяване, отправено от запитващия орган

Чл. 269е. (1) Запитващият орган може да отправи искане за уведомяване до друга държава-членка относно връчване на актове и документи, включително съдебни, свързани с вземания по чл. 269а, ал. 1 и/или с тяхното събиране.

(2) В случаите по ал. 1 за връчването се прилага законодателството на запитаната държава-членка.

(3) Искането за връчване се придружава от стандартен формуляр, който съдържа:

- а) име, съответно наименование (фирма), адрес и други индивидуализиращи данни за получателя;
- б) целта на връчването и срока, в който то следва да се извърши;

в) описание на документа, който се връчва, характера и размера на вземането, което е предмет на искането;

г) наименование, адрес за кореспонденция и други данни за контакт на административното звено, което има правомощия във връзка с документа, подлежащ на връчване, или на административното звено, което разполага с информация за връчения документ или за възможността за оспорване на вземането.

(4) Искане по ал. 1 може да бъде отправено до друга държава-членка, само в случай че не е възможно уведомяването да се извърши на територията на страната или когато подобно уведомяване би довело до прекомерни трудности.

(5) Независимо от искането по ал. 1, лицата, намиращи се на територията на друга държава-членка могат да бъдат уведомявани за актове и документи, чрез изпращане на писмо с обратна разписка или по електронен път.

Искане за уведомяване, отправено от запитващ орган на друга държава-членка

Чл. 269ж. (1) По искане за уведомяване от запитващ орган на друга държава-членка, запитаният орган връчва актове и документи, включително съдебни, издадени в държавата-членка на запитващия орган и свързани с вземания по чл. 269а, ал. 1 и/или с тяхното събиране.

(2) Искането по ал. 1 се придружава от стандартен формуляр със съдържанието по чл. 269е, ал. 3.

(3) Връчването се извършва по реда на Глава шеста, като запитаният орган своевременно информира запитващия орган на другата държава-членка за всяко свое действие във връзка с искането и за датата на връчване на акта или документа.

Раздел IV

Обезпечителни мерки и събиране на вземания

Искане за събиране на вземане, отправено от запитващия орган

Чл. 269з. (1) Запитващият орган може да отправи искане до друга държава-членка за събиране на публични вземания по чл. 269а, ал. 1, за които е налице изпълнително основание.

(2) Запитващият орган предоставя незабавно на запитания орган от другата държава-членка всяка информация, получена във връзка с вземането и която е от значение за неговото събиране.

Условия за отправяне на искане за събиране на вземане към друга държава-членка

Чл. 269и. (1) Искане за събиране на вземане не може да се отправя, ако актът за установяване на публичното вземане е оспорен, освен в случаите на чл. 269м, ал. 5.

(2) Преди да отправи искане за събиране на вземане запитващият орган следва да е приложил всички способи за събиране на вземанията по този кодекс, освен в случаите, когато:

1. длъжникът не притежава имущество на територията на Република България, към което да бъде насочено изпълнението и запитващият орган разполага с информация за имущество на длъжника в запитаната държава-членка;

2. изпълнението няма да доведе до пълно погасяване на вземането и запитващият орган разполага с информация за имущество на длъжника в запитаната държава-членка;

3. когато събирането на вземането е невъзможно или значително ще се затрудни.

Единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки

269к (1) Искането за събиране на публичните вземания по чл. 269а, ал. 1 се придружава от единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки, в който се отразява основното съдържание на първоначалното изпълнително основание и въз основа на който запитаният орган предприема действия по принудително изпълнение и налагане на обезпечителни мерки. Единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки подлежи на изпълнение, без да е необходим акт за признаване, допълване или заместване..

(2) Единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки съдържа:

1. данни, индивидуализиращи първоначалното изпълнително основание, описание на вземането, вида на вземането, периода, за който се отнася, всички дати от значение за изпълнителното производство, размера на вземането, включително главница, лихви и разноски;

2. име, съответно наименование (фирма) и други данни, индивидуализиращи длъжника;

3. наименование, адрес и други данни за контакт на публичния взыскател или на административното звено, което разполага с информация за вземането или за възможността за неговото оспорване.

(3) Към искането по ал. 1 могат да бъдат прилагани и други документи, свързани с вземането, издадени в запитващата държава-членка.

Искане за събиране на вземане, отправено от друга държава-членка

Чл. 269л. (1) По искане на запитващ орган от друга държава-членка запитаният орган събира вземанията по чл. 269а, ал. 1, за които е налице първоначално изпълнително основание, издадено в другата държава-членка.

(2) Вземанията, посочени в искането, се събират по реда на този кодекс.

(3) Вземанията, събирани по искане за взаимна помощ, не се ползват с привилегиите, предвидени в българското законодателство за подобни вземания.

(4) Вземанията, посочени в искането, се събират в български лева.

(5) Запитаният орган информира другата държава-членка за всяко предприето действие във връзка с искането за събиране на вземането.

(6) Запитаният орган начислява лихви съгласно българското законодателство, считано от датата на получаване на искането за събиране.

(7) Вземането може да бъде отсрочено или разсрочено по реда и условията на този кодекс, като запитаният орган уведомява за това запитващия орган на другата държава-членка.

(8) Запитаният орган превежда на запитващия орган от другата държава членка събраните във връзка с искането вземания, с изключение на разноските по чл. 269ф.

Действия на запитания орган при оспорване на вземане, във връзка с което е поискана взаимна помощ от друга държава-членка

Чл. 269м. (1) Когато срещу вземането, първоначалното изпълнително основание, единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки и законосъобразността на уведомяване, извършено от компетентен орган на запитващата държава-членка е постъпила жалба до запитания орган, същият уведомява жалбоподателя, че следва да подаде жалбата пред компетентен да се произнесе по жалбата орган в запитващата държава-членка.

(2) Когато срещу действия по изпълнението или по уведомяването, извършени в хода на изпълнението на територията на страната е постъпила жалба, се прилагат разпоредбите на този кодекс.

(3) Когато запитаният орган е уведомен от запитващия орган на другата държава-членка за оспорване по ал. 1, изпълнението се спира за оспорената част на вземането до произнасяне на компетентния орган.

(4) При спиране на изпълнението по ал. 3 не могат да се извършват нови изпълнителни действия за оспорената част от вземането, но могат да се извършват действия по обезпечаване по искане на запитващия орган от другата държава-членка или по инициатива на запитания орган.

(5) Алинея 3 не се прилага, когато запитващият орган от другата държава членка е направил мотивирано искане запитаният орган да продължи изпълнителното производство въпреки оспорването. Ако жалбата бъде уважена, запитващият орган от другата държава-членка възстановява събраните суми заедно с дължимите лихви, както и направените от запитания орган разноски.

(6) При уведомяване от запитващия орган на другата държава-членка за започнала процедура за сключване на споразумение с длъжника, което ще доведе до промяна в размера на вземането, запитаният орган спира изпълнението до приключване на процедурата, освен в случаите на образувано производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс за измама или открито производство по несъстоятелност. При спиране на изпълнението се прилага ал. 4.

Действия на запитващия орган при оспорване на вземане, във връзка с което е отправено искане за взаимна помощ до друга държава-членка

Чл. 269н. (1) Когато запитващият орган е отправил искане за взаимна помощ до друга държава-членка, по реда на българското законодателство се разглеждат жалби относно:

1. вземането, първоначалното изпълнително основание или единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки;

2. законосъобразността на връчването на актове и документи в друга държава-членка по чл.269е, ал.5;

(2) В случаите на възникнал спор по ал. 1 запитващият орган уведомява своевременно запитания орган на другата държава-членка, като посочва и необжалваната част от вземането. Когато изпълнението е спряно за обжалваната част от вземането, запитващият орган уведомява запитания орган на другата държава-членка за изхода на производството по обжалване.

(3) Запитващият орган може да отправи мотивирано искане до запитания орган на другата държава-членка да продължи изпълнението за обжалваната част, независимо от обжалването.

(4) Запитващият орган може да поиска от запитания орган на другата държава-членка да наложи мерки по обезпечаване на обжалваната част от вземането, независимо от спиране на изпълнението за тази част в другата държава-членка.

(5) Ако жалбата по ал.1 бъде уважена, запитващият орган възстановява събраните суми заедно с дължимата лихва в съответствие с действащото законодателство на запитаната държава-членка.

Действия на запитващия орган при изменение или оттегляне на искането за събиране на вземане, отправено до друга държава-членка

Чл. 269о. (1) Запитващият орган уведомява незабавно запитания орган на другата държава-членка при изменение или оттегляне на искането за събиране на вземане, като посочва причините за това.

(2) В случай че изменението на искането е в резултат на влязъл в сила акт на орган, компетентен да се произнесе по жалбата по чл. 269н, ал.1, запитващият орган изпраща акта, както и изменения единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки, въз основа на който продължава изпълнението.

(3) По отношение на изменения единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки се прилагат разпоредбите на чл. 269к и чл. 269н.

Действия на запитания орган при изменение или оттегляне на искането за събиране на вземане, отправено от друга държава-членка

Чл. 269п. (1) При постъпване на изменен единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки от запитващ орган на друга държава-членка, запитаният орган продължава изпълнението въз основа на изменения единен инструмент.

(2) По отношение на изменения единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки се прилага чл. 269к и чл. 269м.

(3) Извършените до изменението изпълнителни действия и обезпечителни мерки запазват действието си, освен в случаите, когато изменението е в резултат на отмяна на първоначалното изпълнително основание.

Действия на запитващия орган при отправяне на искане за обезпечителни мерки до друга държава-членка

Чл. 269р. (1) При наличие на предпоставките по чл. 121 или чл. 195, запитващият орган може да отправи искане за обезпечителни мерки до друга държава-членка.

(2) Към искането по ал. 1 се прилага акт на компетентен орган относно вземането, ако е издаден такъв, както и други документи, свързани с вземането

(3) По отношение на искането за обезпечителни мерки се прилагат съответно чл. 269з, ал. 2, чл. 269н и чл.269о.

Действия на запитания орган при получаване на искане за обезпечителни мерки от друга държава-членка

Чл. 269с. (1) При постъпване на искане за обезпечителни мерки от запитващ орган на друга държава-членка, запитаният орган предприема необходимите действия по реда на този кодекс.

(2) По отношение на искането за обезпечителни мерки се прилага съответно чл.269л, ал.2-5, чл. 269м и чл.269п.

Ограничение на отговорността на запитания орган при получаване на искане за взаимна помощ от друга държава-членка

Чл. 269т. (1) Запитаният орган не е длъжен да окаже взаимна помощ по тази глава, в случай че действията по изпълнение на искането, с оглед имущественото състояние на длъжника, могат да доведат до сериозни икономически или социални затруднения.

(2) Запитаният орган не е длъжен да окаже взаимна помощ по тази глава, когато искането за взаимна помощ се отнася за вземане, по отношение на което е изтекла петгодишна давност, считано от датата, на която вземането е станало изискуемо, до датата на първоначалното искане за помощ.

(3) Независимо от ал. 2, когато вземането или изпълнителното основание е обжалвано, петгодишната давност започва да тече от датата на влизане в сила на изпълнителното основание.

(4) Независимо от ал. 2, при разсрочване или отсрочване на вземането в държавата-членка на запитващия орган, петгодишната давност започва да тече от датата, на която вземането е следвало да бъде окончателно погасено.

(5) Запитаният орган не е длъжен да предостави взаимна помощ, когато е изтекъл 10-годишен давностен срок, считано от датата, на която вземането е станало изискуемо.

(6) Запитаният орган не е длъжен да предостави взаимна помощ по тази глава, ако общата сума на вземанията, за които е отправено искането е по-малка от равностойността на 1500 евро в български левове.

(7) Запитаният орган мотивира отказа за предоставяне на взаимна помощ.

Погасителна давност

Чл. 269у. (1) По отношение на погасителната давност на вземанията се прилага законодателството на запитващата държава-членка

(2) Действията по събиране, предприети от запитания орган по искане за взаимна помощ, с които се спира или прекъсва давността по реда на този кодекс, имат същите последици и в държавата-членка на запитващия орган, ако това е допустимо съгласно нейното законодателство.

(3) В случай че в законодателството на запитания орган от другата държава-членка не е предвидено спиране или прекъсване на давността при предприемане на определени действия по събиране се прилагат правилата за спиране и прекъсване на давността, предвидени в този кодекс.

(4) Предходните алинеи не засягат правото на компетентните органи на запитващата държава-членка да предприемат действия за спиране или прекъсване на давността в съответствие с националното ѝ законодателство.

(5) Запитаният орган уведомява запитващия орган на другата държава-членка за действията, които спират или прекъсват давността.

Разноски

Чл. 269ф. (1) По отношение на направените разноски по събиране или обезпечаване на вземането се прилага чл. 240, ал. 1.

(2) Направените разноски във връзка с предприети от запитания орган действия по искане за взаимна помощ не подлежат на възстановяване на запитващата държава-членка.

(3) Запитващият орган възстановява на запитания орган от другата държава-членка всички разноски, направени в резултат на предприети от него действия, които са се оказали неоснователни поради несъществуване на вземането или недействителност на изпълнителното основание.

(4) Когато събирането на вземане създава особени затруднения, разноските по събирането са в особено големи размери или е свързано с борбата срещу организираната престъпност, за всеки отделен случай, с другата държава-членка може да се договорят специални условия и ред за възстановяване на разноските.

Присъствие в административните служби и участие в административните разследвания

Чл. 269х. (1) По споразумение с компетентните да осъществяват взаимна помощ органи на друга държава-членка може да се договори оправомощени длъжностни лица да присъстват на административни разследвания, както и да подпомагат съответните компетентни органи при съдебни производства, осъществявани на територията на държавата-членка.

(2) Споразумението може да предвижда възможност оправомощените длъжностни лица от съответната държава-членка да разпитват физически лица, както и да имат достъп до всяка информация, свързана с осъществяването на взаимната помощ.

Разкриване на информация

Чл.269ц (1) Информацията, която запитващият орган получава от запитания орган на друга държава-членка, се смята за данъчна и осигурителна информация по смисъла на този кодекс. Тази информация може да бъде използвана във връзка със съдебни или административни производства, образувани с цел събиране и/или обезпечаване на вземанията по чл. 269а, ал. 1, както и с цел установяване и събиране на задължителни осигурителни вноски.

(2) Информацията по ал.1 може да се използва от запитващия орган за цели различни от посочените в ал.1 след разрешение от запитания орган на другата държава-членка.

(3) В случаите, когато запитващ орган от друга държава-членка поиска използване на информация за цели различни от целите за които е била предоставена се прилага този кодекс.

(4) Достъп до информацията по ал.1 могат да имат лица упълномощени от Органа за акредитиране по сигурността към Европейската комисия само когато това е необходимо за наблюдението, поддръжката и развитието на мрежата CCN.

(5) В случай, че информацията по ал.1 може да бъде полезна за трета държава-членка, тази информация може да бъде предоставена по реда на тази глава. след разрешение на държавата-членка източник на информацията. В срок от десет работни дни от датата на уведомяването държавата-членка източник на информацията може да се противопостави на предоставянето на информацията на трета държава-членка.

Докладване

Чл.269ч (1) Компетентният орган или оправомощено от него длъжностно лице изпраща на Европейската комисия до 31 март всяка година информация относно броя на изпратените и получените искания по чл.269в, ал.1 по държави-членки, размера на вземанията, за които са получени искания за събиране на вземания и на събраните суми, както и всяка друга информация която може да бъде полезна за оценка на взаимната помощ..

§ 2. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1 се правят следните изменения и допълнения:

а) Точки 18 и 19 се изменят така:

„18. “Запитващ орган” по смисъла на глава двадесет и седма „а”, дял четвърти, освен ако е предвидено друго, е централно звено за връзка при Национална агенция за приходите, респективно звено за връзка или отдел за връзка, определени от компетентния орган по чл.269б да отправя искане за взаимна помощ по този кодекс

19. “Запитан орган” по смисъла на глава двадесет и седма „а”, дял четвърти, освен ако е предвидено друго, е централно звено за връзка при Национална агенция за приходите, респективно звено за връзка или отдел за връзка, определени от

компетентния орган по чл. 269б да получава искане за взаимна помощ от друга държава- членка на ЕС.

б) Създават се т. 22 и 23

„22. „Лице” по смисъла на глава двадесет и седма „а”, дял четвърти, е:

а) физическо лице;

б) юридическо лице;

в) неперсонифицирано дружество;

г) всяко друго правно сдружение, независимо от неговото естество и форма и без значение дали има правосубектност, притежаващо или управляващо активи и доходи, които подлежат на облагане с който и да е от данъците в обхвата на чл. 269а, ал. 1, т. 1.”

„23. Мрежа CCN” означава обща платформа, която се основава на обща комуникационна мрежа (CCN), разработена от Съюза за предаването на всякакви данни по електронен път между компетентните органи в областта на митническото и данъчното облагане.”

2. Създава се §2б:

„§ 2б. Този кодекс въвежда разпоредбите на Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 година относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки.”

Заключителни разпоредби

§ 3. Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите, в срок до един месец от влизане в сила на този закон определя със заповед централно звено за връзка по чл. 269б, ал. 2, което ще осъществява контактите с други държави-членки в областта на взаимната помощ, изпълнява функциите на запитан, съответно запитващ орган на територията на Република България и осъществява контактите с Комисията.

§ 4. Този закон влиза в сила от 1 януари 2012 г.